

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2005/65/EF**af 26. oktober 2005****om bedre havne-
sikring****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Sikringsrelaterede hændelser som følge af terrorisme hører til blandt de alvorligste trusler mod idealerne om demokrati, frihed og fred, der udgør selve essensen af Den Europæiske Union.
- (2) Personer, infrastruktur og udstyr i havne bør beskyttes mod sikringsrelaterede hændelser og deres ødelæggende virkninger. En sådan beskyttelse vil være til fordel for både brugerne af transport, økonomien og samfundet som helhed.
- (3) Den 31. marts 2004 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter ⁽⁴⁾. De foranstaltninger til maritim sikring, som forordningen indfører, er kun en del af de foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå et forsvarligt sikringsniveau i hele søfartstransportkæden. Forordningen omhandler kun sikringsforanstaltninger om bord på skibe og ved grænsefladen mellem skib og havn.

(4) Af hensyn til den bedst mulige beskyttelse af søfarts- og havnevirksomheder bør der træffes foranstaltninger til sikring af havne, der omfatter hver enkelt havn inden for de afgrænsninger, der er fastlagt af de pågældende medlemsstater, således at de sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre sikkerhed i områder med havneaktivitet. Foranstaltningerne bør indføres i alle havne, hvori der findes en eller flere havnefaciliteter, der er omfattet af forordning (EF) nr. 725/2004.

(5) Sikringsmålene i dette direktiv bør nås ved, at der vedtages passende foranstaltninger, uden at medlemsstaternes regler inden for national sikkerhed og foranstaltninger, som måtte blive vedtaget med hjemmel i EU-traktatens afsnit VI, tilsidesættes.

(6) Medlemsstaterne bør ved hjælp af detaljerede sårbarhedsvurderinger fastlægge den nøjagtige afgrænsning af de havneområder, der skal sikres, og hvilke forskellige foranstaltninger der er nødvendige for at opnå den ønskede havnesikringsgrad. Sådanne foranstaltninger bør afhænge af det aktuelle sikringsniveau og afspejle den relevante risikoprofil i de forskellige delområder af havnen.

(7) Medlemsstaterne bør godkende havnesikringsplaner, hvori sårbarhedsvurderingen af havnen er indarbejdet. Effektivt fungerende sikringsforanstaltninger forudsætter desuden, at der er en klar fordeling af opgaverne mellem de berørte parter, og at foranstaltningerne regelmæssigt gennemgås ved øvelser. At opgavefordelingen og øvelsesprocedurerne indgår i havnesikringsplanen, anses for at bidrage meget væsentligt til, at både forebyggende og afhjælpende havnesikringsforanstaltninger bliver effektive.

(8) Ro-ro-skibe er særlig sårbare over for sikringsrelaterede hændelser, især hvis de både medfører passagerer og last. Der bør på grundlag af risikovurderinger træffes de fornødne foranstaltninger til sikring af, at person- og lastbiler, der skal befordres med ro-ro-skib på indenlandske og internationale ruter, hverken rummer nogen risiko for skibet eller dets passagerer, besætning eller last. Foranstaltningerne bør træffes på en sådan måde, at ombordkørslen forløber så let som muligt.

⁽¹⁾ EUT C 120 af 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10.5.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 6.10.2005.

⁽⁴⁾ EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6.

- (9) Medlemsstaterne bør kunne nedsætte udvalg for havnesikring, hvis opgave skal være at give praktisk vejledning i de havne, der er omfattet af dette direktiv.
- (10) Medlemsstaterne bør sørge for, at alle involverede parter er klar over ansvarsfordelingen inden for havnesikring. Medlemsstaterne bør føre tilsyn med, at sikringsreglerne overholdes, udpege en myndighed, der er ansvarlig for alle havne, godkende alle sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner for havnene, fastsætte sikringsniveauer og informere efter behov herom samt sørge for, at der gives fyldestgørende meddelelse om foranstaltningerne, og at de gennemføres og koordineres korrekt.
- (11) Medlemsstaterne bør godkende vurderinger og planer og føre tilsyn med, at de gennemføres i deres havne. For i mindst muligt omfang at afbryde forbindelsen til havnene og pålægge inspektionsorganerne administrative byrder bør Kommissionen føre tilsyn med gennemførelsen af dette direktiv samtidig med inspektionerne i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 725/2004.
- (12) Medlemsstaterne bør sørge for, at forbindelsen mellem Kommissionen og medlemsstaterne forestås af et kontaktpunkt. De bør på baggrund af de gennemførte sårbarhedsvurderinger underrette Kommissionen om, hvilke havne der er omfattet af direktivet.
- (13) En effektiv og ensartet gennemførelse af foranstaltningerne som led i denne havnesikringspolitik rejser vigtige finansieringsmæssige spørgsmål. Finansieringen af ekstra sikringsforanstaltninger bør ikke føre til konkurrencefordrejning. Kommissionen bør senest den 30. juni 2006 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet resultaterne af en undersøgelse af omkostningerne i forbindelse med foranstaltninger truffet i medfør af dette direktiv med særlig vægt på den måde, omkostningerne fordeles mellem de offentlige myndigheder, havnemyndighederne og operatørerne.
- (14) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (15) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (16) Der bør indføres en procedure for tilpasning af dette direktiv med henblik på dels at tage hensyn til udviklingen i de internationale instrumenter, dels, i lyset af de indhøstede erfaringer, at tilpasse detaljer i bilagets enkelte bestemmelser eller supplere dem, uden at direktivets anvendelsesområde udvides.
- (17) Målene for dette direktiv, som er at indføre hensigtsmæssige foranstaltninger inden for søtransport- og havnepolitikken på velfabulanceret måde, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets europæiske dimension bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke ud over hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (18) Da dette direktiv vedrører søhavne, finder forpligtelserne heri ikke anvendelse på Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

1. Hovedformålet med dette direktiv er at indføre og iværksætte fællesskabsforanstaltninger med henblik på at forbedre sikringen af havne mod truslen om sikringsrelaterede hændelser.

Direktivet skal endvidere garantere, at sikringsforanstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, understøttes af bedre havnesikring.

2. Foranstaltningerne i stk. 1 består i følgende:

- a) fælles grundlæggende regler for havnesikringsforanstaltninger
- b) en mekanisme for reglernes anvendelse
- c) hensigtsmæssige mekanismer til kontrol med overholdelse.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastlægger sikringsforanstaltninger, som skal overholdes i havne. Medlemsstaterne kan anvende direktivets bestemmelser på havnerelaterede områder.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Foranstaltningerne i dette direktiv anvendes på alle havne inden for en medlemsstats område, hvor der findes en eller flere havnefaciliteter, der er omfattet af en godkendt sikringsplan for havnefaciliteter i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Dette direktiv omfatter ikke militære installationer i havne.

3. Medlemsstaterne fastlægger for hver havn den afgrænsning, der skal anvendes i dette direktiv, under behørig hensyntagen til oplysningerne fra havnesårbarhedsvurderingen.

4. Såfremt afgrænsningen af en havnefacilitet, som defineret i forordning (EF) nr. 725/2004, er fastlagt af en medlemsstat på en sådan måde, at havnen reelt er omfattet heraf, viger bestemmelserne i dette direktiv for bestemmelserne i forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »havn«: ethvert specifikt land- og vandområde, som de pågældende medlemsstater har afgrænset, bestående af anlæg og udstyr, som tjener til at lette kommerciel søtransport
- 2) »grænseflade mellem skib og havn«: det samspil, der opstår, når et skib direkte og umiddelbart inddrages i overførslen mellem skib og havn af personer eller gods eller udførelsen af havnetjenesteydelser
- 3) »havnefacilitet«: et sted, hvor grænsefladen mellem skib og havn forekommer; dette omfatter områder som ankerpladser, venteplasser og ankomstfaciliteter fra søsiden
- 4) »kontaktpunkt for havnesikring«: det organ, som hver medlemsstat udpeger som kontaktpunkt for Kommissionen og andre medlemsstater og som ansvarlig for at fremme, følge og informere om anvendelsen af de foranstaltninger til havnesikring, der er fastsat i dette direktiv
- 5) »havnesikringsmyndighed«: den myndighed, der er ansvarlig for sikkerhedsanliggender i en given havn.

Artikel 4

Koordinering med foranstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004

Medlemsstaterne sørger for, at havnesikringsforanstaltninger, der indføres i medfør af dette direktiv, koordineres nøje med foranstaltninger, der træffes i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 5

Havnesikringsmyndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en havnesikringsmyndighed for hver af de havne, der er omfattet af dette direktiv. En havnesikringsmyndighed kan udpeges for mere end én havn.

2. Havnesikringsmyndigheden er ansvarlig for udarbejdelse og gennemførelse af havnesikringsplaner, der bygger på resultatet af havnesårbarhedsvurderinger.

3. Medlemsstaterne kan udpege en »kompetent maritim sikringsmyndighed«, jf. forordning (EF) nr. 725/2004, som havnesikringsmyndighed.

Artikel 6

Havnesårbarhedsvurdering

1. Medlemsstaterne sørger for, at der udføres havnesårbarhedsvurderinger af de havne, der er omfattet af dette direktiv. I sådanne vurderinger tages der behørigt hensyn til de særlige kendetegn ved forskellige afsnit af den enkelte havn samt, hvor den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat finder det hensigtsmæssigt, ved de tilstødende områder, hvis disse har indvirkning på sikkerheden i havnen, samt til de vurderinger af havnefaciliteter inden for deres grænser, som er udført i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004.

2. Havnesårbarhedsvurderinger udføres således, at der som minimum tages hensyn til de detaljerede krav i bilag I.

3. Havnesårbarhedsvurderinger kan udføres af en anerkendt sikringsorganisation, jf. artikel 11.

4. Havnesårbarhedsvurderinger skal godkendes af medlemsstaten.

*Artikel 7***Havnesikringsplan**

1. På baggrund af havnesårbarhedsvurderingerne sørger medlemsstaterne for, at der udarbejdes havnesikringsplaner, som vedligeholdes og ajourføres. I havnesikringsplanen skal de særlige kendetegn ved de forskellige afsnit af havnen være behandlet fyldestgørende, og de sikringsplaner for havnefaciliteter inden for deres grænser, som er udarbejdet i medfør af forordning (EF) nr. 725/2004, skal være indarbejdet i havnesikringsplanen.

2. I havnesikringsplaner skal der for hvert af de i artikel 8 omhandlede sikringsniveauer være anført:

- a) hvilke procedurer der skal følges
- b) hvilke foranstaltninger der skal gennemføres
- c) hvilke handlinger der er nødvendige.

3. Havnesikringsplaner skal som minimum tage hensyn til de detaljerede krav i bilag II. Hvor og i det omfang, det er relevant, indeholder havnesikringsplanerne navnlig sikkerhedsforanstaltninger med henblik på passagerer og køretøjer, der skal til at køre om bord på skibe, der medfører passagerer og køretøjer. I forbindelse med international søtransport samarbejder de berørte medlemsstater om sårbarhedsvurderingen.

4. Havnesikringsplaner kan udarbejdes af en anerkendt sikringsorganisation, jf. artikel 11.

5. Havnesikringsplaner godkendes af hver medlemsstat inden gennemførelsen.

6. Medlemsstaterne sørger for, at gennemførelsen af havnesikringsplaner kontrolleres. Kontrollen skal koordineres med andre kontrolaktiviteter i havnen.

7. Medlemsstaterne sørger for, at der gennemføres passende øvelser, under hensyntagen til de grundlæggende krav til sikkerhedsuddannelse i bilag III.

*Artikel 8***Sikringsniveauer**

1. Medlemsstaterne indfører et system med sikringsniveauer for havne eller dele af havne.

2. Der skal være følgende 3 sikringsniveauer, jf. forordning (EF) nr. 725/2004:

- Sikringsniveau 1 er det niveau, hvor hensigtsmæssige, minimale beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes til enhver tid
- Sikringsniveau 2 er det niveau, hvor hensigtsmæssige, supplerende beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en periode på grund af forhøjet risiko for en sikringsrelateret hændelse
- Sikringsniveau 3 er det niveau, hvor yderligere, specifikke beskyttelses-/sikringsforanstaltninger skal opretholdes i en begrænset periode, hvis en sikringsrelateret hændelse er sandsynlig eller overhængende, selv om det måske ikke er muligt at udpege det specifikke mål.

3. Medlemsstaterne fastlægger det sikringsniveau, der gælder for de enkelte havne eller dele af havne. På hvert sikringsniveau kan en medlemsstat på grundlag af havnesårbarhedsvurderingen bestemme, at der skal anvendes andre sikringsforanstaltninger i andre dele af havnen.

4. Medlemsstaterne giver den eller de relevante personer underretning om, hvilket sikringsniveau der gælder for den enkelte havn eller del af en havn, samt om eventuelle ændringer heraf.

*Artikel 9***Havnesikringsofficer**

1. Hver medlemsstat godkender en sikringsofficer for hver enkelt havn. Hver havn har, når dette er muligt, sin egen havnesikringsofficer, men kan, hvis det er hensigtsmæssigt, have fælles sikringsofficer.

2. Havnesikringsofficeren fungerer som kontaktpunkt i spørgsmål vedrørende havnesikringen.

3. Hvis havnesikringsofficeren og havnefacilitetens sikringsofficer, jf. forordning (EF) nr. 725/2004, ikke er den samme person, skal der sørges for nært samarbejde mellem dem.

*Artikel 10***Revision**

1. Medlemsstaterne sørger for, at havnenes sårbarhedsvurderinger og sikringsplaner revideres, når det er relevant. De revideres mindst hvert femte år.

2. Revisionen skal omfatte det i artikel 6 eller 7 anførte.

Artikel 15

Artikel 11

Anerkendt sikringsorganisation

Medlemsstaterne kan udpege anerkendte sikringsorganisationer til at udføre de opgaver, der er omhandlet i dette direktiv. Anerkendte sikringsorganisationer skal opfylde betingelserne i bilag IV.

Artikel 12

Kontaktpunkt for havnesikring

Medlemsstaterne udpeger et kontaktpunkt for havnesikring. Medlemsstaterne kan som kontaktpunkt for havnesikring udpege det kontaktpunkt, der er udpeget i henhold til forordning (EF) nr. 725/2004. Kontaktpunktet for havnesikring sender Kommissionen en liste over de havne, der er omfattet af dette direktiv, og underretter den om samtlige ændringer heraf.

Artikel 13

Gennemførelse og efterlevelseskontrol

1. Medlemsstaterne opretter et system, hvormed der kan føres det fornødne regelmæssige tilsyn med havnesikringsplaner og deres gennemførelse.

2. Kommissionen fører i samarbejde med de i artikel 12 omtalte kontaktpunkter tilsyn med, at medlemsstaterne har gennemført dette direktiv.

3. Tilsynet føres samtidig med inspektionerne i henhold til artikel 9, stk. 4, i forordning (EF) nr. 725/2004.

Artikel 14

Ændringer

Efter proceduren i artikel 15, stk. 2, kan der foretages ændringer af bilag I-IV, som ikke udvider direktivets anvendelsesområde.

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 725/2004.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til én måned.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 16

Klassificerede oplysninger og formidling af oplysninger

1. Ved anvendelsen af dette direktiv sikrer Kommissionen ved passende foranstaltninger i overensstemmelse med afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom ⁽¹⁾, at klassificerede oplysninger, som den har adgang til, eller som meddeles den af medlemsstaterne, beskyttes.

Medlemsstaterne træffer tilsvarende foranstaltninger i overensstemmelse med relevant national lovgivning.

2. Enhver medarbejder, der udfører sikringsinspektioner eller behandler klassificerede oplysninger i forbindelse med dette direktiv, skal godkendes til et passende sikkerhedsniveau på grundlag af en undersøgelse, der foretages af den medlemsstat, hvor den pågældende person er statsborger.

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterne sørger for, at der for overtrædelse af de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv indføres sanktioner, der er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

⁽¹⁾ EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1. Senest ændret ved afgørelse 2005/94/EF, Euratom (EUT L 31 af 4.2.2005, s. 66).

*Artikel 18***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15 juni 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 19***Evalueringsrapport**

Senest den 15 december 2008 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport på grundlag af bl.a. de oplysninger, der er fremkommet i medfør af artikel 13. I rapporten analyserer

Kommissionen medlemsstaternes efterlevelse af direktivet og effektiviteten af de trufne foranstaltninger. Den fremsætter om nødvendigt forslag om supplerende foranstaltninger.

*Artikel 20***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 21***Adressater**

Dette direktiv er rettet til de medlemsstater, der har havne, jf. artikel 2, stk. 2.

Udfærdiget i Strasbourg, den 26. oktober 2005.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BORRELL FONTELLES

Formand

På Rådets vegne

D. ALEXANDER

Formand

BILAG I

HAVNESÅRBARHEDSVURDERING

Havnesårbarhedsvurderingen danner grundlag for arbejdet med havnesikringsplanen og dens iværksættelse. Havnesårbarhedsvurderingen skal mindst berøre følgende:

- identificering og evaluering af vigtig ejendom og infrastruktur, som det er vigtigt at beskytte
- identificering af mulige trusler mod ejendom og infrastruktur og sandsynligheden for, at de bliver en realitet, med det formål at fastsætte og prioritere sikringsforanstaltninger
- identifikation, udvælgelse og prioritering af modforholdsregler og ændringer i procedurer og deres effektivitet i forhold til at nedbringe sårbarheden samt
- udpegelse af svagheder, herunder menneskelige faktorer i infrastruktur, politik og procedurer.

Med dette for øje skal vurderingen mindst:

- udpege alle områder, der er relevante for sikring af havnen, herunder havnens grænser. Dette gælder også for havnefaciliteter, der allerede er omfattet af forordning (EF) nr. 725/2004, idet der tages udgangspunkt i disses risikovurdering
- udpege sikringsspørgsmål, der affødes af grænsefladen mellem havnefacilitet og andre havnesikringsforanstaltninger
- fastlægge, hvilket havnepersonale der skal være genstand for baggrundstjek og/eller sikkerhedsgodkendelse på grund af deres forbindelser til højrisikoområder
- hvis det er hensigtsmæssigt, underindele havnen efter sandsynligheden for sikringsrelaterede hændelser. Områder skal ikke blot vurderes ud fra deres egen profil som potentielt mål, men også efter muligheden for, at de bliver benyttet som adgangsvej til et tilstødende område, som er det egentlige mål
- udpege variationer i risikoen, f.eks. sæsonbestemte
- udpege de enkelte delområders specifikke kendetegn, f.eks. placering, adgangsforhold, elforsyning, kommunikationssystem, ejerforhold, brugere samt andre sikringsrelevante forhold
- identificere potentielle trusselsscenerier for havnen. Hele havnen eller specifikke dele af dens infrastruktur, fragt, bagage, personer og transportudstyr i havnen kan være et direkte mål for en påvist trussel
- udpege de specifikke følger af et trusselscenarie. Følgerne kan berøre et eller flere delområder. Både direkte og indirekte følger bør beskrives. Der bør især fokuseres på risikoen for personskader
- beskrive muligheden for, at sikringsrelaterede hændelser har cluster-virkninger

- udpege sårbare elementer i hvert delområde
 - udpege alle organisatoriske aspekter af havnens samlede sikring, herunder de sikringsrelaterede myndigheders opdeling samt gældende regler og procedurer
 - udpege sårbare elementer i havnens samlede sikring, som har relation til organisatoriske, retlige og proceduremæssige aspekter
 - udpege foranstaltninger, procedurer og handlinger, der tager sigte på at reducere kritiske sårbare elementer. Der bør især fokuseres på behovet og mulighederne for adgangskontrol eller -begrænsning til hele havnen eller bestemte dele af den, herunder identifikation af passagerer, ansatte i havnen og andre arbejdstagere, besøgende og besætningsmedlemmer, krav til overvågning af områder eller aktiviteter samt kontrol af gods og bagage. Foranstaltninger, procedurer og handlinger bør afstemmes efter risikoopfattelsen, som kan variere fra område til område
 - beskrive, hvordan foranstaltninger, procedurer og handlinger vil blive skærpet, hvis sikringsniveauet skal øges
 - udarbejde specifikationer for, hvordan velkendte sikringsproblemer behandles, herunder mistænkeligt gods, bagage, bunkers, forsyninger eller personer, ukendte pakker og kendte farer (f.eks. en bombe). Sådanne specifikationer skal omfatte kriterier for, hvornår neutraliseringen helst skal ske på stedet, og hvornår den foretrækkes udført senere på et sikret område
 - udpege foranstaltninger, procedurer og handlinger, der tager sigte på at begrænse og afbøde følgerne
 - præcisere, hvilken opgavefordeling der fører til hensigtsmæssig og korrekt iværksættelse af foranstaltninger, procedurer og handlinger
 - være opmærksom på eventuel sammenhæng med andre sikringsplaner (f.eks. havnefaciliteternes sikringsplaner) og andre bestående sikringsforanstaltninger. Man bør ligeledes være opmærksom på sammenhæng med andre beredskabsplaner (f.eks. for olieforurening, katastrofesituationer og nukleare ulykker)
 - præcisere, hvilke kommunikationsbehov der skal være opfyldt for, at foranstaltninger og procedurer kan iværksættes
 - gøre opmærksom på, hvilke foranstaltninger der kan beskytte sikringsfølsomme oplysninger mod at blive almindeligt kendt.
 - præcisere »need-to-know«-behovene hos alle involverede og hos offentligheden, hvis det er relevant.
-

BILAG II

HAVNESIKRINGSPLAN

Havnesikringsplanen indeholder havnens sikringsordninger. Den baseres på havnesårbarhedsvurderingen. Den indeholder en klar detaljeret beskrivelse af foranstaltninger. Den rummer en kontrolmekanisme, der i det nødvendige omfang giver mulighed for korrigerende forholdsregler.

Havnesikringsplanen skal baseres på følgende generelle aspekter:

- udpege alle områder af relevans for havnens sikring. Afhængigt af havnesårbarhedsvurderingen kan foranstaltninger, procedurer og handlinger variere fra delområde til delområde. Faktisk kan nogle delområder kræve strengere forebyggelse end andre. Der bør lægges særlig vægt på grænsefladerne mellem delområder som beskrevet i havnesårbarhedsvurderingen
- koordinere sikringsforanstaltningerne i områder, der er sikringsmæssigt forskellige
- fastlægge foranstaltninger, der om nødvendigt kan variere for forskellige dele af havnen, ved forskellige sikringsniveauer og som følge af specifikke efterretningsoplysninger
- fastlægge en organisationsstruktur, der understøtter en bedre havnesikring.

Med udgangspunkt i disse generelle aspekter skal der i havnesikringsplanen være tildelt arbejdsopgaver og fastlagt arbejdsplaner inden for følgende områder:

- adgangskrav. I nogle områder finder kravene først anvendelse, når sikringsniveauet kommer over en vis tærskel. Alle krav og tærskler skal være nøje specificeret i havnesikringsplanen
- krav til kontrol af legitimation, bagage og gods. Kravene gælder ikke nødvendigvis for alle delområder og heller ikke altid i fuldt omfang. Personer, der bevæger sig ind i eller opholder sig i et delområde, kan blive kontrolleret. Havnesikringsplanen skal svare til havnesårbarhedsvurderingen, der er det værktøj, hvormed sikringskravene til de enkelte delområder er fastsat for hvert sikringsniveau. Hvis der indføres særlige ID-kort med henblik på sikring af havnen, bør der foreligge klare procedurer for udstedelse, anvendelse/kontrol og aflevering af sådanne kort. I procedurerne bør der være mulighed for særlige foranstaltninger for nogle af havnens brugergrupper, således at de mærker mindst muligt til de negative virkninger af adgangskontrollen. Brugerkategoriene skal mindst omfatte søfarende, ansatte hos myndigheder, personer, der regelmæssigt arbejder i eller besøger havnen, faste beboere i havnen og personer, der lejlighedsvis arbejder i eller besøger havnen
- samarbejde med de myndigheder, der forestår kontrol af gods, bagage og passagerer. Hvor det er nødvendigt, er det planen at etablere forbindelse til disse myndigheders informations- og godkendelsessystemer, herunder eventuelle »pre-arrival clearance«-systemer
- procedurer og foranstaltninger for behandling af mistænkeligt gods, bagage, bunkers, forsyninger eller personer, herunder udpegning af et sikret område, og ved andre sikringsmæssige problemer og brud på havnesikringen
- krav til overvågning af delområder eller aktiviteter i delområder. Både behovet herfor og de mulige tekniske løsninger kan udledes af havnesårbarhedsvurderingen

- skiltning. Områder med adgangs- og/eller kontrolkrav skal være tydeligt skiltet. I kontrol- og adgangskrav skal der være taget behørigt hensyn til al relevant gældende lovgivning og praksis. Hvis aktiviteter er under overvågning, skal det angives tydeligt, hvis den nationale lovgivning kræver det
 - kommunikation og sikringsgodkendelse. Alle relevante sikringsoplysninger skal videregives korrekt i overensstemmelse med sikringsgodkendelsesstandarderne i planen. Da nogle oplysninger kan være følsomme, følges »need-to-know«-princippet ved videregivelsen, men der skal om nødvendigt også være procedurer for videregivelse af meddelelser til offentligheden. Sikringsgodkendelsesstandarderne indgår i planen og har til formål at beskytte sikringsfølsomme oplysninger mod uautoriseret udbredelse
 - rapportering af sikringsrelaterede hændelser. Med henblik på hurtig reaktion skal der i havnesikringsplanen være klare krav til rapportering af alle sikringsrelaterede hændelser til havnens sikringsofficer og/eller havnesikringsmyndigheden
 - integration med andre forebyggende planer eller aktiviteter. Planen bør eksplicit omhandle integrationen med andre igangværende forebyggelses- og kontrolaktiviteter i havnen
 - integration med andre beredskabsplaner og/eller indarbejdelse af specifikke beredskabsforanstaltninger, -procedurer og -handlinger. I planen skal der være en nærmere beskrivelse af interaktion og koordination med andre beredskabs- og katastrofeplaner. Eventuelle konflikter og mangler afhjælpes
 - krav til uddannelse og øvelser
 - havnesikringsorganisationens operationelle del og dens arbejdsprocedurer. I havnesikringsplanen skal havnesikringsorganisationen, fordelingen af dens arbejdsopgaver og dens arbejdsprocedurer være nærmere beskrevet. Også koordineringen med havnefaciliteternes og skibenes sikringsofficerer skal være beskrevet, hvis det er relevant. Hvis der findes et udvalg for havnesikring, opregnes dets arbejdsopgaver
 - procedurer for ændring og ajourføring af havnesikringsplanen.
-

BILAG III

GRUNDLÆGGENDE KRAV TIL SIKKERHEDSUDDANNELSE

Forskellige typer uddannelsesøvelser, der kan omfatte deltagelse af havnefacilitetens sikringsofficer, i samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder, rederiets sikringsofficer eller skibets sikringsofficer, hvis sådanne findes, skal gennemføres mindst en gang hvert kalenderår, idet der ikke må gå mere end 18 måneder mellem uddannelsesøvelserne. Ved fremsættelse af anmodninger om, at rederiets sikringsofficerer eller skibets sikringsofficerer deltager i fælles uddannelsesøvelser, skal man holde sig for øje, hvilke sikkerhedsmæssige og arbejdsmæssige følger dette vil have for skibet. Uddannelsesøvelserne skal teste kommunikation, koordinering, ressourcetilgængelighed og reaktioner. Disse uddannelsesøvelser kan gennemføres:

- 1) i fuld skala eller »live«
 - 2) som skrivebordssimulering eller seminarer, eller
 - 3) kombineret med andre øvelser, der afholdes, såsom nødberedskab eller andre øvelser, der gennemføres af havnestatens myndigheder.
-

BILAG IV

BETINGELSER, SOM EN ANERKENDT SIKRINGSORGANISATION SKAL OPFYLDE

En anerkendt sikringsorganisation skal kunne godtgøre:

- 1) ekspertise inden for relevante aspekter af havnesikring
- 2) passende kendskab til havneoperationer, herunder kendskab til havnekonstruktion og -bygning
- 3) passende kendskab til andre sikringsrelevante operationer, der kan indvirke på havnesikringen
- 4) evne til at vurdere de sandsynlige havnesikringsrisici
- 5) evne til at opretholde og forbedre dens personales ekspertise inden for havnesikring
- 6) evne til at overvåge dens personales fortsatte pålidelighed
- 7) evne til at opretholde passende forholdsregler for at undgå uautoriseret udbredelse af eller adgang til sikkerhedsfølsomt materiale
- 8) kendskab til relevante nationale og internationale lovgivnings- og sikkerhedskrav
- 9) kendskab til aktuelle sikringstrusler og -mønstre
- 10) kendskab til genkendelse og sporing af våben, farlige stoffer og anordninger
- 11) kendskab til ikke-diskriminerende genkendelse af de særlige kendetegn ved og adfærdsmønstre hos personer, der muligvis truer sikkerheden
- 12) kendskab til teknikker, der anvendes til at omgå sikringsforanstaltninger
- 13) kendskab til sikrings- og overvågningsudstyr og sikrings- og overvågningssystemer og deres operationelle begrænsninger.

En anerkendt havnesikringsorganisation, som har udført en havnesårbarhedsvurdering eller en revision af en sådan vurdering for en havn, må ikke udarbejde eller revidere havnesikringsplanen for den samme havn.
